

Beszámoló az oslói EILC kurzusról

Az Erasmus ösztöndíjam Aalesundban fogom tölteni, így a nyelvi kurzust Oslóban vagy Trondheimben volt lehetőségem elvégezni. Én az oslót választottam, mert így kevesebb pénzből tudtam megoldani az utazást. A tanfolyam július 18. és augusztus 5. között zajlott.

1. Utazás

Én repülőgéppel jutottam Oslo közelébe, de megfontolandó az autó is, mivel így a későbbi kirándulások költségeit nagymértékben csökkenteni lehet (a három hét alatt erre nem lesz idő, de a kurzus vége és a tanév kezdete között szét lehet nézni az országban). A repülőtérrel háromféleképpen lehet Oslóba jutni: Airport Express (AE), Intercity vonat, és SAS Airport bus. Diákkedvezmény az AE-re és a buszra van (érdemes nemzetközi diákigazolványt csináltatni). Az AE 75NOK, az intercity 74NOK, a busz 55NOK, tehát érdemes az AE-t vagy a buszt választani. Én az AE-t választottam, ez gyorsabb, és nagyobb élmény, megéri a kb. 600 forint többletköltséget. Az oslói tömegközlekedésre csak az kaphat diákkedvezményt, aki a tanfolyam után az Oslói Egyetemen folytatja tanulmányait, így én kénytelen voltam három darab heti bérletet venni, ami 2-3 ezer forinttal olcsóbb, mint a havi bérlet, de így is 630NOK-ot kellett fizetnem. A bérletvásárlás közben ért az első meglepetés, ugyanis csak norvég bank által kiadott bankkártyát fogadnak el. A postákon, és az élelmiszerboltok többségében is eléggé válogatósak, a készpénzfelvétel pedig elég borsos áru (kb. 1000 forint, plusz az átváltás miatti veszteség), tehát érdemes itthonról készpénzt magunkkal vinni.

2. Oslo

Maga a város és a környező vidék nagyon szép. Mindenhol dombok, tavak és erdők. Az oslói tömegközlekedéshez tartozik a közeli szigetek közötti hajózás is, érdemes kipróbálni. Aki a magaslatokat jobban kedveli, mint a vizet, annak a Holmenkollent, a síugrósáncot ajánlom, ahova 50 koronáért benézhetünk, innen elég jól látszik az egész öböl. A másik lehetőség, hogy az egyes metró végállomásáig felmegyünk, ahonnan szinten nagyon jó a kilátás. A nyári időszakban Oslo szerintem jobban elviselhető, mint Magyarország. Az itthoni 35 fok helyetti 18-22 fok nagyon kellemes. Általában felhős az ég, és gyakrabban esik az eső, mint itthon, de a három hét alatt csak kétszer áztunk el, a többi eső kis intenzitású, és egyáltalán nem zavaró, egy esőkabát viszont nem árt.

3. Étkezés

Az egyetlen dolog, ami nem tetszett Oslóban: az árak. Szinte minden legálabb kétszer annyiba kerül, mint itthon. Kis keresgélés után viszont viszonylag olcsó dolgokat lehet találni. Aki nem riad vissza egy kis főzéstől, annak tudom ajánlani a rizst, és a halakat (a lazaccal együtt!). A fagyasztott pizzák és zsemlek is elég jó árban vannak. Az egyetemen van menza, ahol 37NOK-ért finom ételeket lehet enni. A helyi árakhoz viszonyítva ez nagyon olcsó. A reggelit és vacsorát viszont mindenkinek magának kell megoldani, és ha nem akarunk nagyon eladósodni, akkor ajánlott használni a rendelkezésre álló konyhát. Annyira azért nem drága Oslo, hogy bárki éhen halna, de érdemes felkészülni, hogy szükség lesz egy kis főzőtudományra, ha nem akartok nagyon beleunni a fagyasztott pizzába és halba.

4. Szállás

A Kringsjaa kollégium a város északi szélén található a Nordmarka erdő szélén. A kollégiumhoz tartozik egy ABC, 5 perc sétára van a metrómegálló, a focipálya, és 10 percre - az erdőben - a Sognsvann tó, amit az összejövetelek helyszínéül választottunk

rendszeresen. A tó vize 18-19 fokos, így nyugodtan lehet benne úszni egyet. A kollégiumban mindenki saját szobát kapott, két emberre jut egy zuhanyzó, és hét emberre egy konyha erkéllyel. A szobák, berendezések nagyon jó állapotban vannak, igaz, meg is kérik az árát: 2400NOK-t kellett fizetnünk három hétre. Néhány épület alagsorában mosó- és szárítógép található, ezeket bárki használhatja, feltéve, hogy fizet érte (10-10 korona egy szárítás és egy mosás).

5. Tájékoztatás

A szervezés és tájékoztatás jó volt, mindenről időben értesültünk. Csak a szervezésben találtam két kifogásolható dolgot. Az egyik, hogy az esőket néha rossz időpontra tervezték, a másik pedig, hogy a szállást hétfőn 8 és 16 óra között kellett elfoglalni. Mivel a Magyarországról induló gépek 16 órakor szálltak le a Gardermoen repülőtéren, így ez nehezen volt megoldható. Hogy ezt a problémát megoldjam, vasárnap utaztam, és egy diákszállóban maradtam arra az éjszakára. Egy éjszaka ezen a szálláson 6000 forintba került, de megérte, mert sokkal többet láttam Oslóból, a tanfolyam alatt ugyanis eléggé kevés időt lehet városnézésre szánni.

6. Oktatás

A tanfolyam három hetéből az első hétfő és az utolsó péntek az utazásról és a beköltözésről szól, így ezeket a kieséseket be kellett pótolni. Az egyiket szombaton, a másikat a következő hétfőn. Tehát a két hétvégéből csak három nap volt szabad, az egyik hétfői napon pedig reggeltől délutánig-estig volt tanítás. Az órák délelőtt 9:15-kor kezdődtek, és 13:00-ig tartottak. Két kezdő és egy haladó csoport volt, amennyire tudták, szétszórták az egy anyanyelvű diákokat. Az én csoportomban minden nap másik ember mellé kellett ülni, így gyakorlatilag mindenkit megismertünk, és a párban megoldandó feladatokban is ki tudtuk javítani egymást, mert természetesen mindenkinek más hibája van. Az oktatás teljes egészében norvég nyelven folyt, ha valakinek kérdése volt pl. a

nyelvtannal kapcsolatban, akkor norvégul kellett kérdeznie. Ez lehet, hogy meglepően hangzik, de nem túl nehéz, és a tanárok nagyon segítőkészek. Az oktatás egy része egy osztályteremben, a másik része a nyelvi laborban folyt, ahol mindenki visszahallgathatta a kiejtését, valamint kazettákat és CD-ket lehetett kölcsönözni, ha valaki otthon is akart gyakorolni. Az órák mellett otthon is szükség volt a tanulásra, mert elég sok anyagot kellett a három hét alatt megtanulni, valamint házi feladatokat is kellett írni. Az otthoni tanulás után megmaradt időt két dologra lehet fordítani: városnézésre, vagy a többi diákkal való ismerkedésre/szórakozásra. Én általában az ismerkedést választottam, és ezt ajánlom mindenkinek, mert a városban máskor is szét lehet nézni (esetleg néhány év múlva egy nyaralás alkalmával), új barátok szerzésének lehetőségét viszont nem szabad elszalasztani.

7. Programok

A kurzus szervezői által szervezett programok között megtalálható volt városnézés, múzeumlátogatás, filmvetítés, beszélgetések és a különböző nemzetek kultúráját bemutató International Cultural Evening. Ez utóbbit semmiképpen sem szabad kihagyni, sőt, ha valakinek ahhoz van kedve, bemutathat néhány jellemzően magyar dolgot. Ez lehet valamilyen étel, egy tánc, egy ének, vagy bármi, amihez az embernek kedve van. A többi programban is vannak érdekesek, de mivel kevés az idő a tanulás mellett, itt is meg kell találni az egyensúlyt a kultúra, és az emberi kapcsolatok között. Ha ügyes az ember, a kettőt néha együtt is tudja csinálni, de nem mindig van erre lehetőség.

8. Vizsga

A kurzuson résztvevőknek szóbeli és írásbeli vizsgát kellett tenniük. A szóbelire az órák alatt kerítettek sort, ami abból állt, hogy a három lehetséges témából az egyikről 3-5 percet kellett beszélni, és a feltett kérdésekre válaszolni. A három téma a család, reggeli, és hogy mit csináltál tegnap. Ez a vizsga nem vészes, ha részt vettél az órákon, és megcsináltad a házi feladatokat, nem lehet gond. Az írásbeli vizsga az utolsó csütörtökön zajlott, három részből állt: diktálás, nyelvtan, és száz szavas esszé. A diktálást lassan, artikulálva mondja el a vizsgálótató, itt a legnagyobb problémát az ismeretlen szavak jelentik. A nyelvtani részben mondatokat kellett kiegészíteni, az esszét pedig arról kellett írni, hogy mit csináltál szombaton és vasárnap. Aki a szóbelin a tegnapi napjáról beszélt, annak ez nagyon könnyű volt, a többieknek viszont általában nem volt elég nagy a szóincse, így nekik egy picit többet kellett vele dolgozni. Összességében: ha az ember figyel az órákon, akkor nem lehet gond.

Amikor az információs füzetben a búcsúestről olvastam, kicsit meglepődtem, hogy a programok között a süti és tánc mellett a könnyek is szerepel, de amikor a résztvevők lassan kezdtek hazaindulni, megértettem, hogy mire gondoltak. Oslót sem könnyű otthagyni, mert nagyon szép város, de sokkal nehezebb elbúcsúzni a csoporttársaktól, és az ott megismert emberektől.

Mindenkinek csak ajánlani tudom ezt a várost és lehetőséget.